

سوره ق (۵۰)

مکی و شامل چهل و پنج آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

ق. قسم به قرآن پرشکوه. (۱)

آن‌ها از این‌که هشداردهنده‌ای از خودشان برایشان آمده تعجب می‌کنند و کافران گفتند: این چیز عجیبی است. (۲)

آیا وقتی ما بمیریم و خاک شویم، دوباره زنده می‌شویم؟ این بازگشتی غیرممکن است. (۳)
ما آنچه را که زمین از آن‌ها کم می‌کند (می‌میرند) می‌دانیم و کتابی داریم که همه چیز را حفظ می‌کند. (۴)

آن‌ها وقتی حق برایشان آمد منکر آن شدند. آن‌ها در کارشان حیرانند. (۵)
آیا به آسمانی که بالای سرشان است نگاه نکردند که ما چگونه آن را ساخته‌ایم و زینت داده‌ایم و شکافی ندارد؟ (۶)

و زمین را گسترديم و در آن کوه‌ها را قرار دادیم و هر نوع گیاه خوش‌منظره‌ای در آن رویاندیم. (۷)

برای این‌که برای هر بنده‌ای که به اطاعت خدا رو می‌آورد وسیله بینش و تذکر باشد. (۸)
و از آسمان آب پربرکتی نازل کردیم و به وسیله آن باغ‌ها و دانه‌هایی که درو می‌شود و درخت خرمای بلند که خوشه‌های آن روی هم قرار گرفته رویاندیم. (۹ و ۱۰)
تا خوراک بندگان باشد و به وسیله باران زمین مرده را زنده کردیم. زنده و خارج شدن شما هم از قبر همین‌طور است. (۱۱)

قبل از آن‌ها قوم نوح و اصحاب رس و ثمود و عاد و فرعون و برادران لوط و اصحاب ایکه و قوم تبع (یمنی‌ها) نیز پیغمبران را تکذیب کردند. پس سزاوار عذاب شدند. (۱۲ تا ۱۴)
آیا اولین بار که آن‌ها را آفریدیم برای ما زحمتی داشت که آن‌ها درباره خلقت دوباره خودشان

تردید دارند؟ (۱۵)

ما انسان را آفریدیم و می‌دانیم وجودش او را به چه کارهایی وسوسه می‌کند. ما از رگ گردن به او نزدیک‌تریم. (۱۶)

چون دو فرشته ثبت کارش در طرف راست و چپش نشسته‌اند. (۱۷)

هیچ‌کس حرفی نمی‌زند مگر این‌که مراقبی در کنارش حاضر است. (۱۸)

وحشت زمان مرگ به حق فرارسیده. این همان چیزی است که از آن می‌گریختی. (۱۹)

در صور دمیده شد. این روز موعود است. (۲۰)

و با هر کس که وارد شود سوق‌دهنده و شاهدهی است. (۲۱)

قبل از این غافل بودی. پرده از چشمت برداشتیم و چشم تو امروز تیزبین شده. (۲۲)

(فرشته) همراهش به او گوید کارهایی که می‌کردی پیش من آماده است. (۲۳)

هر کافر لجبازی را به جهنم بیاندازید. (۲۴)

کافری که مانع کار خیر می‌شد و متجاوز و دچار تردید بود. (۲۵)

کافری که با خدا معبود دیگری می‌گرفت، پس او را در عذاب شدید بیاندازید. (۲۶)

(شیطان) همراهش گوید خداوندا، من او را به سرکشی و ادار نکردم ولی خودش در گمراهی

زیادی بود. (۲۷)

خدا گوید پیش من بگو مگو نکنید. من قبلاً عذاب را به شما وعده داده بودم. (۲۸)

و عده‌ای که داده بودم تغییر نمی‌کند و به بندگانم ظلم نمی‌کنم. (۲۹)

روزی که به جهنم گوییم آیا پر شدی؟ جهنم گوید آیا باز هم هست؟ (۳۰)

بهشت برای پرهیزکاران نزدیک شده و دور نیست. (۳۱)

این وعده‌ای است که به هر توبه‌کننده پرهیزکاری داده شده. (۳۲)

به کسی که صمیمانه از خداوند رحمان می‌ترسید و با قلب توبه‌کننده‌ای آمد. (۳۳)

گفتیم به سلامت وارد بهشت شوید، این روز همیشگی است. (۳۴)

هر چه بخواهند در آن هست و بیشتر از آن پیش ما می‌باشد. (۳۵)

اقوام بسیاری را قبل از این‌ها هلاک کردیم که قدرشان از این‌ها بیشتر بود. در شهرها دنبال

راهی برای فرار می‌گشتند. آیا راه فراری هست؟ (۳۶)

این برای کسی که قلبی دارد یا با حضور قلب گوش می‌دهد تذکری است. (۳۷)

ما آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن‌ها است را در شش مرحله آفریدیم و رنجی به ما نرسید. (۳۸)
نسبت به حرف‌هایی که می‌زنند صبور باش و قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب با ستایش
خداوندت را تسبیح بگو. (۳۹)

وقسمتی از شب و بعد از سجده‌ها نیز تسبیح او را بگو. (۴۰)

و روزی که صدازنده‌ای از جای نزدیکی صدا می‌زند گوش کن. (۴۱)

روزی که فریاد رعدآسا را به حق می‌شنوند. آن روز، روز خارج شدن از گور است. (۴۲)

ما زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت آن‌ها پیش ما خواهد بود. (۴۳)

روزی که زمین شکافته می‌شود و به سرعت خارج می‌شوند. این روز حشر (جمع کردن مردم)

است که برای ما کار آسانی است. (۴۴)

ما حرف‌هایی را که می‌زنند می‌دانیم و تو مجبورکننده آن‌ها نیستی. پس به کسی که از وعده خدا

می‌ترسد به وسیله قرآن تذکر بده. (۴۵)